

Prosociální výchova vycházející z R. R. Olivara a její propojení v oblasti spolupráce s rodinou předškoláka v návaznosti na hudební výchovu

Formální stránka

Práce vykazuje rozsah 28 stran, přičemž používá úspornější řádkování textu, takže zřejmě odpovídá požadavkům TF JU. Autorka se v textu odvolává na 52 vesměs českých odborných textových pramenů a na 10 zdrojů internetových, z toho 1 cizojazyčný (anglický). Další cizojazyčný internetový zdroj polský jsem v přehledu literatury nenašla. Vzhledem k charakteru bakalářské práce je to počet svědčící o skutečném přehledu o tématu práce.

Seznam použité literatury je zpracován přehledně za respektování mezinárodních citačních norem. V textu autorka cituje korektně, leč poněkud jiným způsobem než jak je to uvedeno v metodické příručce TF JU. Motivace k tomuto kroku je nejasná, ale autorka na pozměněný způsob upozorňuje v úvodu práce.

Grafika je sice nenáročná, ale odpovídá potřebám textu.

Jazyková stránka

Práce je zpracována pečlivě co do gramatické správnosti (pouze výjimečně se dopouští autorka chyby v čárkách v souvětí – např. s. 13), obsahuje však řadu menších tiskových chyb (např. přebývající slovo „je“ v poslední větě na s. 16 apod.).

Na mnoha místech práce se vyskytují nedostatky v podobě neobratných formulací při snaze dát myšlenkám odborný styl (např. s. 13 – 14: „Určitě musím poznamenat, že v České republice vychází mravní výchova z kontextu historických souvislostí, a tudíž z křesťanské náboženské výchovy.“). Z kontextu historických souvislostí vychází v každé kultuře každá výchova, i výchova mravní. Jiný příklad: s. 19: „Projekt prosociální výchovy je orientován hodně idealisticky v katolickém měřítku...“ – Formulace je nesrozumitelná. Nebo s. 26: „...nenašla jsem více přesný popis pro tento fenomén.“ Apod.

Obsahová stránka

Autorka se poctivě snaží vyjít ve své argumentaci z dostupné odborné literatury, její závěry jsou však často nejasné. Např. již uvedená věta ze s. 19: Co do obsahového sdělení ve větě nelze souhlasit s tím, že program prosociální výchovy R. R. Olivara vychází přímo z katolického učení, ani že by toto učení bylo měřítkem jeho idealistického zaměření. Za idealistické lze považovat maximálně křesťanské antropologické tvrzení, že každý člověk je nositelem Božího obrazu, a proto v něm můžeme nalézt rysy dobra, které se mohou stát východiskem našeho morálního výchovného působení. Měřítkem prosociálnosti lidského chování je v tomto programu skutečně nezištná láska k druhým lidem, která je v křesťanství označována jako „láska k bližnímu“. Vyjádření autorky činí dojem, že sama úplně dobře nerozumí tomu, co v programu R. R. Olivara vidí jako negativní.

Rozsáhlou část práce tvoří kapitola o „projektech etické výchovy“, v nichž autorka popisuje spíše metodické příručky, které vycházejí z prosociální výchovy R. Olivara nebo částečné vlastní koncepty, které byly vyústěním diplomových prací. Možná je to i tím, že v kapitole o projektu se sice autorka o jeho definici pokouší, ale nevystihuje jeho podstatu.

Celkově lze říci, že problém formulovaný v názvu práce je zpracován na velmi obecné úrovni, ale zvolený postup je logický a i přes uvedené nedostatky srozumitelný. Navíc je v příloze

ilustrován dvěma konkrétními didaktickými postupy. K nim mám dotaz: Pro jaký věk je určen příběh „Lod“ popisovaný v příloze práce? Mně osobně se jeví jako co do zápletek poměrně složitý a také co do abstraktnosti některých jeho částí poměrně náročný. Směřovala bych ho pro dospělé nebo starší školní věk a adolescenci. Prosím o odpověď při obhajobě.

Závěr

Práce zpracovaná pečlivě po formální stránce vykazuje některé nedostatky po stránce jazykové. K obsahovým připomínkám prosím autorku, aby se vyjádřila v průběhu obhajoby.

Navrhovaná známka:

velmi dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.